

БОРБАТА НА АНТИХРИСТ СРЕЩУ ХРИСТОВАТА ЦЪРКВА

Вече повече от две хилядолетия Църквата преживява реално истинността на Христовите думи – **„Ето, Аз съм с вас през всички дни до свършека на света”** (Мат. 28:20). Тази вяра ще претърпи своето последно изпитание непосредствено преди свършека на света, когато антихрист ще употреби цялата си сила, за да унищожи Христовата Църква. Свещеното Писание ни разкрива, че това ще бъде време на най-напрегната борба, при която антихрист ще открие истинската си богоборческа същност, а християните ще трябва да докажат на дело своята вяра към Христос и Неговата Църква.

Свещеното Писание споменава за две дълго подготвяни тайни, които се разкриват постепенно във времето – **тайната на благочестието** (Кол. 1:26, 17; 1 Тим. 3:16) и **тайната на беззаконието** (1 Иоан 4:3). Първата тайна започва да се подготвя и още от началото на човешката история, разкрива се чрез патриарсите и пророците, които тайнствено я предизобразяват, но в пълнота тя се изявява в лицето на Иисус Христос, след Неговото възплъщение – **„велика е тайната на благочестието: Бог се яви в плът, засвидетелстван бе от Духа, показва се на ангели, проповядван биле на народи, приет с вяра в света, възнесе се в слава”** (1 Тим. 3:16). Тайната на беззаконието също има дълга предистория. Тя отдавна действа в лицето на лъжепророците, еретиците и гонителите на християнството, но ще се разкрие напълно в последните времена, при свършека на света в лицето на антихрист. Той, обаче няма да се яви преди светът да бъде подготвен за неговото явяване. В текста от 2 Сол. 2:2 ап. Павел ясно подчертава, че пришествието на антихрист ще отбележи крайния етап на отстъплението, започнало отдавна – **“кога отстъпниците изпълнят мярката на своето беззаконие, ще се издигне един цар безсрамен и изкусен в коварството”** (Дан. 8:23). Антихрист ще се яви като обединител на всички видове богоотстъпничество, познати на човечеството, и по думите на св. Иринеи Лионски, **„получавайки цялата сила на дявола, той ще дойде не като праведен и законен цар, а като нечестив,**

неправеден и незаконен, като богоотстъпник, злодей и човекоубиец, като разбойник, повтарящ в в себе си дяволското богоотстъпничество. Той ще отстрани идолите, за да внуши, че сам той е бог и ще се превъзнесе като единствен идол съсредоточавайки в себе си многообразното заблуждение, отнасящо се до другите идоли, за да могат тези, които посредством различни мерзости са се покланяли на дявола, да му служат чрез този идол”. Св. Иринеи Лионски вижда в числото на звяра – 666, символ на обединяването на многообразното беззаконие в една единствена личност: „Името му ще е с числото шестстотин шестдесет и шест, защото шестстотинте години на Ной, при когото бил потопът, причинен от богоотстъпничество, и числото на лактите на образа, заради когото праведните били хвърлени в горяща пещ, отбелязва числото на името на този, в когото се възражда цялото хилядолетно отстъпничество, неправда, безчестие, лъжепророчество и лъжа, затова земята ще бъде връхлетяна от огнен потоп”. Обединението на злото в края на света несъмнено е част от Божествения Промисъл, защото при Своето второ явяване Бог ще унищожи заедно с антихрист и всички онези, които му са се поклонили и са станали съучастници в злото. „Когато антихристът разори всичко в света** – казва св. Иринеи Лионски, – **царувайки три години и шест месеца, тогава ще дойде Господ от небесата на облаци, в славата на Отца и ще хвърли антихриста и тези, които ще му се покорят, в огнено езеро”**.**

Една от главните цели на книга Откровение е да разкрие същността на борбата на Църквата Христова със силите на злото в последните времена и да укрепи християните в предстоящото изпитание. Чрез символи и видения ап. Иоан Богослов показва постепенното организиране на силите на злото против Църквата. Макар да е трудно конкретизирането на отделни личности, логиката на извършващото се е пределно ясна за всеки вярващ. Разкриват се и главните действащи лица в последната битка на злото с Бога и Неговата Църква: **звярът**, който излиза от морето (Откр. 17:3), в когото св. отци на Църквата виждат антихрист и неговата империя, **другият звяр**, който излиза от земята (Откр. 13:11), наричан още и **лъжепророк**, олицетворяващ всички лъжливи религиозни учения, а над всички тях – **дяволът**, „**древната змия**”, който дава власт на **звяра** (Откр. 13:3) и води непримирима борба с Църквата и верните на Христос люде. **Дяволът** ясно е посочен за подбудител на всички изкушения и катастрофи за човечеството. Оръжията, които

използва, за да погуби човека са винаги едни и същи – неверие, неподчинение на Бога, гордост, греховни желания, лъжи, страх, съмнение и т.н. Въпреки цялата си хитрост и опит, той не е в състояние да погуби тези, които от цялото си сърце са предани на Бога, защото Сам Бог ги пази със Своята благодат. Всички, които са **„страхливи и неверни“** (Откр. 21:8), дяволът поробва, като ги скланя към всякакви мерзости и престъпления, като ги насочва срещу Църквата, предизвиквайки насилие и войни в света.

Разглеждана в нейната цялостност, книга Откровение няма за цел да прави хронологичен преглед на новозаветната епоха, а разкрива същността на голямата борба между Христос и дявола, която се води едновременно във видимия и в невидимия свят. От една страна в тази борба са Христос, ангелският свят, тържествуващата Църква на небето и воинстващата Църква на земята, а от друга – падналите ангели, светът, който лежи в зло - невярващите, грешниците, лъжеучителите и всички осъзнати богоборци, начело с дявола. Св. Иоан Богослов разкрива различните аспекти на тази борба и постепенното самоопределение на хората, в резултат на което едни застават на страната на Бога, а други – на страната на дявола. По време на развитието на този конфликт, Бог непрекъснато извършва съд над определени хора, народи и събития, но окончателната Му отсъда ще бъде при свършека на света. Тогава Господ Иисус Христос ще се яви в слава и ще подложи човечеството и света на съд, при което дяволът и неговите поддръжници ще бъдат обречени на вечна мъка в **огненото езеро** (Откр. 20:15), а за праведните ще настъпи вечен и блажен живот в Царството на Христос (Откр. 21:1-22:5). Премайнавайки постепенно през страшните и неизбежни световни събития свързани с края на света, пред вярващия читател постепенно се разкрива последната цел на всичко съществуващо – единението на праведните с Бога, осъществяващо се в царството на славата след Второто Христово пришествие.

Действията на антихрист

Според това, което ни разкрива книга Откровение, явяването на антихрист на световната сцена ще бъде след победа над десетима царе – трима от тях той ще умъртви, останалите ще му се покорят, а той ще стане осмият от тях (Откр. 12:3; 17:12; срв. Дан. 7:24). **„Заедно те ще нападнат Църквата, но след известно време ще бъдат победени от пришествието на нашия Господ“** – казва св. Иринеи, приемникът на св. Поликарп - ученик на св. Иоан Богослов.

Книга Откровение ни разкрива, че с идването си, той **„в голяма ярост ще погуби мнозина”** (Откр. 11:14), като **води борба със светите и ги надвива** (Откр. 7:21). Цялата му борба срещу Църквата ще бъде предприета с цел да изкорени вярата в Иисус Христос между хората, за да може да направи от себе си идол за поклонение. Средствата за постигане на това ще бъдат – от една страна лъжливи чудеса за привличане на хората, а от друга – жестоки гонения срещу тези, които ще откажат да го приемат доброволно.

Въпреки че антихрист ще привлече към себе си мнозина, той няма да успее да преодолее истинската Христова Църква. Както във времето на Христос светската и духовната власт – римската империя и еврейската синагога, са се обединили, за да осъдят и разпнат Христос, така и във времето на антихрист те ще се обединят, за да преследват заедно Църквата и вярващите. Описаното в глава 13 на книга Откровение потвърждава, че антихрист и лъжепророкът ще създадат едно ново царство, в което ще бъде упражняван тотален политически и религиозен контрол над човечеството. Знак за принадлежността към това ново общество ще бъде т.нар. число на звяра – 666. По какъвто и начин да бъде интерпретирано, на езика на книга Откровение приемането **белега на звяра** означава само едно – отричане от Христос и отказване от вечните блага, за сметка на някакви предимства във временния живот.

Антихрист открито ще отрече истинския Христос, за да може той самият да бъде приет като Месия. Според казаното от Самия Господ Иисус Христос, иудеите ще го приемат за такъв – **„Ако друг дойде в свое име, него ще приемете”** (Иоан. 5:43). Изборът кой да бъде приет за Месия – Христос или антихрист, ще бъде поставен пред всички хора без изключение. Който приеме антихрист за Месия, ще трябва да се отрече от истинския Христос, защото антихрист ще има за цел присвои само за себе си поклонението, което принадлежи на Бога. Той явно ще отхвърли Христос, Който се е въплътил, както и Неговото нравствено учение. Вместо това антихрист ще обожестви себе си и ще разпространи свое ново и нечестиво учение, което във всичко ще противоречи на Христовото учение.

Антихрист, по думите на ап. Павел, ще **„се противи и се превъзнася над всичко, що се нарича Бог, или светиня, за да седне като бог в Божия храм, показвайки себе си, че е бог”** (2 Сол. 2:4). Според тълкуванието на св. Иринея, антихрист **“ще седне в Божия храм, прелъстявайки само тези, които му се покланят, като че ли той е Самия Христос... И заради него**

ще престане жертва и принос и ще опустее светото място... И ще стане гибел за мнозина". Тук под „Божия църква” трябва да се разбират отпадналите християни, които преди това са принадлежали към светата Църква и сами са били храм на Св. Дух. След приемане на антихриста тези псевдо-християнски общности ще станат седалище на Божия враг, на когото ще служат като на Бог.

В Откровение гл. 15-17 св. Иоан Богослов описва укрепването и разцвета на антихристовото царство, което ще придобие пълен контрол върху живота и съвестта на хората. **„И даде му се да воюва срещу светиите и да ги победи”** (Откр. 13:7). Тези думи разкриват несъмненото, макар и временно надмощие на антихрист над Църквата. Това ще бъдат времена на тежки изпитания за християните – и физически, и духовни, като единствената утеха за всички вярващи ще бъде надеждата в скорошното пришествие на Спасителя и обещанието, че Бог ще съкрати дните на антихрист, заради избраните (Мат. 24:22). В гл. 16-20 се разкрива началото на Божия съд - първо над тези, които са се покорили на антихриста, след това над самия антихрист и неговия лъжепророк, а накрая и над дявола, като главен виновник за всяко беззаконие в света.

При всички тези скърби и тежки гонения, които има да претърпи Църквата от антихриста, Свещеното Писание ни уверява, че тя ще просъществува непоколебимо до самия свършек на света и Второто Христово пришествие. Основание за това намираме в думите на Господ Иисус Христос, Който казва: **„Ще съградя църквата Си, и портите адови няма да ѝ надделеят”** (Мат. 16:18). Никога и при никакви обстоятелства Бог няма да изостави Своята Църква, която ще просъществува докрай, дори и в най-мрачните времена на антихрист. Пророческите думи на Христос и апостолите за Второто пришествие показват ясно, че тя ще остане да съществува и то не само на едно място, а из цялата земя (вж. Мат. 24:30-31; Марк. 13:27). Ап. Павел свидетелства, че много от вярващите **ще бъдат удостоени живи да бъдат грабнати на облаци** от всички краища на света при славното Христово пришествие (1 Сол. 4:15-17).

Животът на Църквата е немислим без ежедневното принасяне на Безкръвната Жертва, затова тя ще се извършва дори във времето на най-тежките гонения на антихриста и до самото Христово пришествие. По думите на ап. Павел чрез нея християните ще възвестяват смъртта на Господа **„докле дойде Той”** (1 Кор. 11:25). Един съвременен руски свещенослужител изразява своята несъмнена вяра в пълноценното служение на Църквата до самото Христово Пришествие, като казва по този повод следното:

„Тайнството на тялото и Христовата кръв ще се извършва несмущавано в истинската Христова Църква до самото второ пришествие на Христа или, което е същото, до свършека на света. Понеже това не може да се сбъдне без благодатта на тайнодействието и без благодатта на свещениците, а заимстваната благодат на свещениците не може да се осъществи без преподобната благодат на архиерейството, то очевидно е, че тайнствената благодат и свещеноначалническият сан, според предсказанието на апостола, ще просъществуват в Църквата во веки веков... до пределите на царството на славата”.

Използвана литература:

1. Антихристът. Човекът на греха от последните времена, Изд. Тавор, С., 1998.
2. Еп. Александър Милеант - Апокалипсис, или Откровения
Иоанна Богослова: значение книги
<http://www.pravmir.ru/apokalipsis>